

De uil ondertussen, was naar het hutje van de heks gevlo-
gen. Hij cirkelde een paar maal om het dak, streek neer
voor een raampje, aarzelde nog heel even, en tikte toen
resoluut op het gebarsten glas. Er klonk gestommel en achter het raam verscheen de slonzige
gestalte van de heks. "Wat mot dat?" snerpte ze.
"Gelukkig Kerstfeest," zei de uil. "Namens alle dieren"
kom ik U uitnodigen voor onze Kerstviering bij de
denneboom."
De heks keek hem verbluft aan. "Namens alle dieren..."
herhaalde ze, en toen: "Wilden ze mij er bij hebben?"
"Welzeker mevrouw," zei de uil, "zoals ik al zei..."
maar verder kwam hij niet.
"Zo!" gilte de heks. "En hoe weet ik, dat het geen ~~vals~~
valsstrik is, hè? hoe weet ik dat? Jullie met je Kerst-
feest! Daar trap ik niet in!"
"Maar luister nou eens," zei de uil.
"Niks te luisteren! Verdwij, voor ik mijn geduld verlies!
Nou, komt er nog wat van?"
Er zat voor de uil niets anders op. Hij draaide zich om
en vloog langzaam weg.
Op de open plek slaakten alle dieren een ^{diepe} zucht van
verlichting toen ze de uil weer boven de boomtoppen
ontwaarden. "En?" riepen ze. "Wat zei ze? Vertel op!"
De uil ging zitten. "Ik heb mijn best gedaan," zei hij
tegeergeslagen, "maar ze vertrouwdde het niet. Ik blijf
het jammer vinden."
"Nou, ik niet!" schetterde de egel. "Vorige week heeft
ze nog een knoop in mijn stekels..." Hij stokte en keek
met uitpuilende ogen naar de struiken. "Daar heb je der!"